

Krakende nostalgie voor de dertigers

Radio 819

[Home](#)

[Artikelen](#)

[Radio 819](#)

Informatie

Uit het Rotterdams
Nieuwsblad van 30
mei 1989

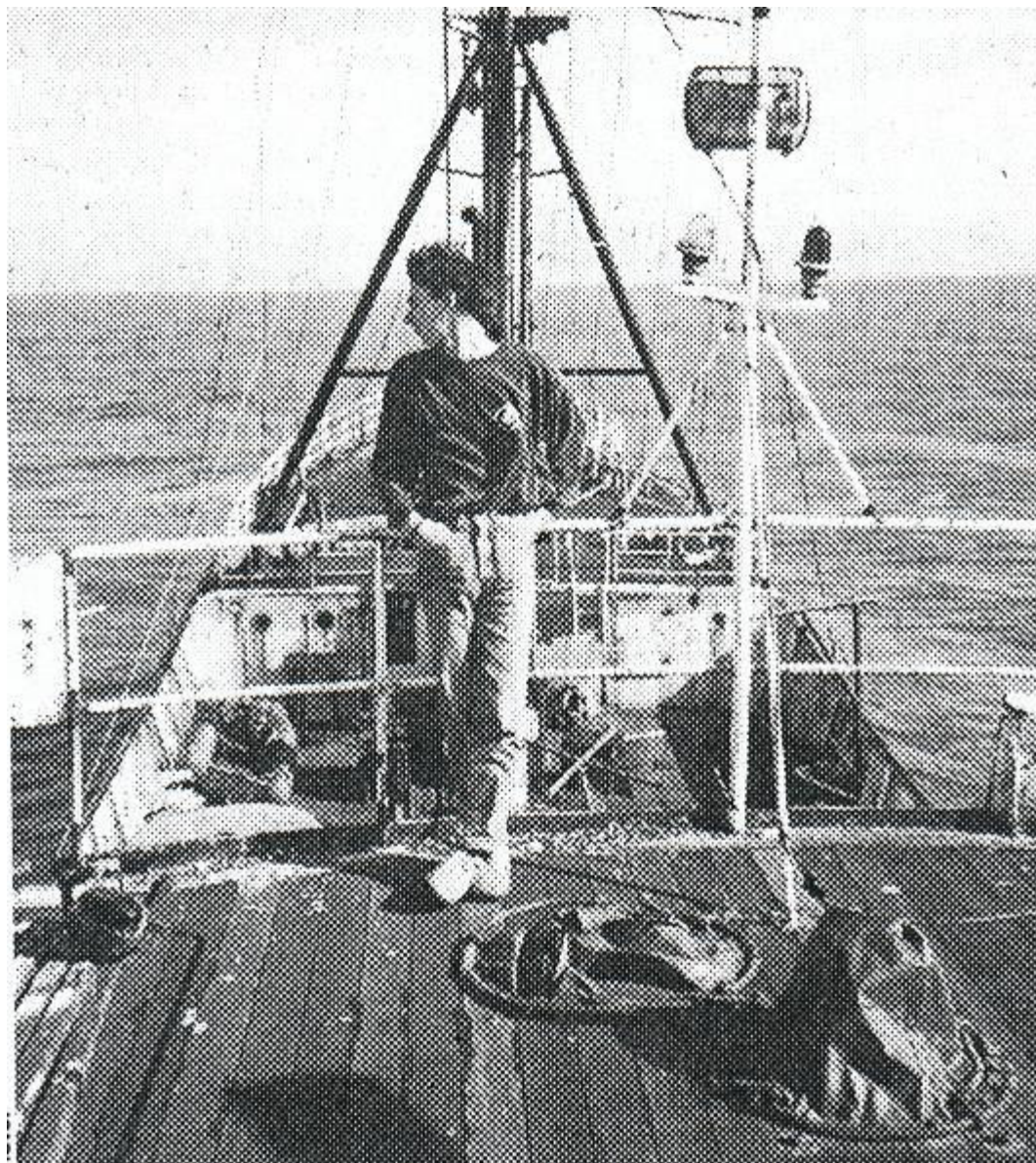
Tekst: Jacques Geluk

Radio 819, de laatste zeezender

Amsterdam — „Binnenkort komt er weer een nieuwe zeezender. De voorbereidingen zijn in volle gang". Aan het woord is Fred van Amstel (22), nog even één van de tien discjockeys van [Radio 819](#), tot op dit moment de enig overgebleven Nederlandstalige zeezender. Grote populariteit heeft het station niet, maar dat is geen wonder omdat de piraat nauwelijks te ontvangen is. Voorbij Utrecht is het voornamelijk gekraak dat uit de luidsprekers komt. „We hebben nu een zender van acht kiloWatt, maar wanneer de nieuwe mast er is wordt dat opgevoerd tot 20 kiloWatt, zodat we dan even ver komen als [Veronica](#) vroeger", zegt Van Amstél, wiens achternaam een pseudoniem is.

Sinds 1974 is het verlenen van medewerking aan zendschepen, als gevolg van de ratificatie van het Verdrag van Straatsburg door Nederland, illegaal. Onder zijn eigen naam werkt hij voor een lokaal Amsterdams radiostation en hoopt hij in de toekomst legaal voor één der nieuwe satellietzenders te gaan werken. „Ik heb daar alles voor over, desnoods begin ik in de fonothek".

[Radio 819](#), genoemd naar de middengolffrequentie waarop wordt uitgezonden, is een voortzetting van [Radio Monique](#), dat enkele jaren geleden vanaf hetzelfde schip, de Ross Revenge, uitzond. „We hebben andere eigenaren gekregen, waardoor de naam en de organisatie zijn veranderd. Deze mensen, van wie ik de namen uiteraard niet kan noemen, zien kennelijk toekomst in radio vanaf zee, anders zouden ze er niet zoveel geld in steken". Van Amstel geeft toe dat het steeds moeilijker wordt om te concurreren, door de komst van de satellietstations [Cable One](#), [Radio 10](#) en [Sky Radio](#) en van vele lokale radiozenders. „Maar", zegt hij idealistisch, „we zijn totaal anders dan Hilversum. Wij brengen de muziek, waar Radio III nauwelijks aandacht aan besteedt. In ons 'format' zitten bij voorbeeld twee Nederlandstalige platen per uur: één nieuwe en één oude. De hitparade hebben we afgeschaft, omdat die uit de tijd is. De platen kopen we in Nederland. Het enige nadeel is dat we niet altijd de nieuwste releases hebben". [Radio 819](#) brengt vooral gemakkelijke muziek. Het moet gezellig zijn om luisteraars aan het toestel te houden. Nieuws is er ook. Als bronnen worden BBC's teletekstdienst Ceefax en de radio-nieuwsuitzendingen van het ANP en de BRT gebruikt. „Het ene uur luisteren we naar het ANP, het andere naar de BRT, maar Nederlands nieuws heeft altijd voorrang". Een aantal bekende Nederlanders maakt programma's voor de zeezender, onder wie Ria Valk, Krijn Toringa en Vader Abraham. Zij maken officieel banden voor bedrijven en vrije radio's in Vlaanderen, die 'toevallig' ook aan boord van de Ross Revenge terecht komen. Ook adverteerders geven geen rechtstreekse opdrachten aan het station. De grootste sponsor is wel Johan Maasbach Wereldzending (dagelijks een uur zendtijd) met zijn religieuze programma's.

Fred van Amstel aan boord van de 'Ross Revenge'.

Dertigers

Van Amstel schat dat de luisteraars vooral dertigers zijn, die nostalgische herinneringen hebben aan de tijd van [Radio Veronica](#) (1960-1974) en [Radio Noordzee](#) (1970-1974). Hijzelf is te jong om zich die periode goed te kunnen herinneren, maar „bij ons thuis waren ze altijd al met radio bezig. Een broer heeft nog enige

tijd voor [Radio Mi Amigo](#), de enige zender die in 1974 doorging, gewerkt. Ikzelf ben al vanaf mijn vijftiende discjockey". „Muziek trekt mij ontzettend. Ik probeer in mijn programma's altijd zoveel mogelijk informatie te geven en ik ben altijd op zoek naar nieuwe dingen. Ruim een jaar geleden kwam ik bij 819, nadat een proefprogramma goed werd bevonden. Ik zie mijn werk op zee als een kans om het vak te leren, maar binnenkort stop ik omdat het niet te lang moet duren. Steeds drie weken aan boord is een lange periode en ik heb mijn vriendin beloofd ermee op te houden. De tijd op het schip die ik niet vul met radio maken, gebruik ik vooral voor het volgen van cursussen".

De Ross Revenge, een oude IJslandvaarder die ook de Engelse collega's van het al 25 jaar bestaande [Radio Caroline](#) huisvest, wordt bevoorraad vanuit Duinkerken. Met de boot die geregeld uit die plaats vertrekt naar het zendschip gaat ook Van Amstel mee. „Het is zo'n vijf uur varen en bij aankomst meteen hard werken, omdat je meehelpt met het overladen van het voedsel en de programmabanden". Hoe is het eigenlijk met de situatie aan boord, wat betreft eten en drinken? Van Amstel lacht veelbetekenend, maar zegt dat hij 'het niet slecht heeft'. Een spannend avontuur, wat werken in de illegaliteit vaak is, heeft ook zijn keerzijde.

12-02-2008